

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τὴν 7 Μαρτίου 1859

Τὰ συνήθηα συνήθη.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην ἐπικρα-
τοῦσης ἀνησυχίας καὶ ἀνωμάλου καταστάσεως διὰ
τον ἐπικείμενον κίνδυνον πολέμου, οὗτινος ὑποφαί-
νεται μὲν ἡ ἀρχὴ, ἀδύνατον δὲ νὰ ὀρισθῇ ἡ πρόοδος
καὶ τὸ πέρας, οἱ συνήθως σχολιάζοντες τὰ ἐν τῇ
Ἑλλάδι γινόμενα, καὶ κατὰ φαντασίαν ἐξηγούντες
καὶ ἐκτιμῶντες αὐτὰ, δὲν ἐλησμόνησαν νὰ σχολιάσωσι
καὶ ἐξηγήσωσι τὴν πρό τινος καιροῦ ζητηθεῖσαν πα-
ρὰ τῶν Βουλῶν πίστωσιν 2,000,000 Δραχμῶν, καὶ
νὰ ἐρμηνεύσωσιν αὐτὴν ὡς ἀπόρροιαν συνεννοήσεως
μετὰ τῶν Σέρβων καὶ Μολδοβλάχων, ὅπως ἐνεργηθῇ
γενικὴ ἐπανάστασις κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ Αὐστρίας.

Καὶ ἄλλοτε ἐξ ἄλλων τοιούτων φαντασιοκοπημά-
των, δημοσιευομένων συνήθως εἰς τὰς Ἀγγλικὰς ἐ-
φημερίδας, ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ ἐλσεινολογήσωμεν
τὰς κρίσεις τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ σήμερον τὴν
αὐτὴν λαμβάνομεν ἀφορμὴν ἐκ τινος ἀνταπεκρίσεως
τοῦ «Ἐωθινῷ Ταχυδρόμῳ,» ἐφημερίδος τοῦ Λον-
δίνου, ἣν κατωτέρω δημοσιεύομεν, καὶ δι' ἣν ἅπας ὁ
Ἑλληνικὸς Κόσμος, καὶ ἰδίως οἱ Ἑρμοπολίται, θέ-
λουσι βεβαίως γελάσειν, βλέποντες, ὅτι πρόκειται
περὶ συμμαχίας τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ λαῶν κατὰ τῆς
Αὐστρίας, καὶ ὅτι ἐπὶ κεφαλῆς τῆς συμμαχίας ταύ-
της τίθεται ἡ ἐλευθέρα Ἑλλάς!!!

Ὁ «Ἐωθινὸς Ταχυδρόμος» δημοσιεύει τὴν ἐπι-
στολὴν ταύτην ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἑλληνικὴ
συμμαχία» ἡ δὲ ἐπιστολὴ ἐγγράφη ὑπὸ τοῦ ἐν
Παρισίοις ἀνταποκριτοῦ αὐτοῦ, ὅστις ὁμολογεῖ, ὅτι
τὰς ἀξιολόγους ταύτας πληροφορίας ἀρύεται ἐξ ἐπι-
στολῆς τῶν Ἀθηνῶν τῆς 21ης Φεβρουαρίου.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, μεταφράζοντες ἐκ τοῦ «Ἐωθινῷ
Ταχυδρόμῳ» τὴν ἀνταπόκρισιν ταύτην, νομίζομεν
περιττὴν ἄλλην ἐπ' αὐτῆς παρατήρησιν, ὡς εὐκόλως
δυναμένου παντὸς Ἑλλήνος καὶ νὰ ἐννοήσῃ τὴν πη-
γὴν τῶν τοιούτων φλυαριῶν, καὶ νὰ ἐκτιμῆσῃ αὐτὰς
κατ' ἀξίαν.

Ἴδου ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιστολὴ.
«Προλαβόντως Σὰς ἐπληροφόρησα, ὅτι ὅλοι οἱ
» Ρουμανικοὶ λαοὶ συνεννοήθησαν μετὰ τῶν Σέρβων
» καὶ λοιπῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς, ὅπως ἐπανα-
» στατήσωσι κατὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Τουρκίας. Ἡ δὲ
» δὲ ἔχων ὑπ' ὄψιν μου ἐπιστολὴν τινὰ ἐξ Ἀθηνῶν
» τῆς 21ης Φεβρουαρίου πληροφοροῦμαι, ὅτι ἐφθασεν
» ἐκεῖ ἐκ Βουκουρεστίου ἀπεσταλμένος τις, ὅστις εἶ-
» ναι ἐπιφορτισμένος τὴν συνομολόγησιν συμμαχίας
» μετὰ τῶν ἀπάντων τῶν Χριστιανικῶν λαῶν τῆς Ἀνα-
» τολῆς, συμποσομένῳ εἰς 40,000,000, καὶ ἀπο-
» καθιστῶντων ἀρχηγὸν τῆς συμμαχίας τὴν ἐλευ-
» θέραν Ἑλλάδα ὑπὸ τὴν Ῥωσικὴν ὑπεράσπισιν. Ὁ
» ἀπεσταλμένος οὗτος παρουσιασθεὶς εἰς τὴν Βασι-
» λισαν ἔτυχεν εὐμενοῦς ὑποδοχῆς. Φαίνεται δὲ,
» ὅτι τούτου ἕνεκα ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐζήτη-

» σεν ἕκτακτον πίστωσιν 2,000,000 Δραχμῶν πρὸς
» ἐνίσχυσιν τοῦ στρατοῦ τῆς. Τὰ νέα ταῦτα, ἐπι-
» βεβαιούντα ὅσα προείπον περὶ τῆς πολιτικῆς κα-
» ταστάσεως τῆς Ἀνατολῆς, εἶναι ἀρκετὰ ἐνδια-
» φέροντα.»

Καὶ τῷ ὄντι ἀρκετὰ ἐνδιαφέροντα πρέπει νὰ θεωρη-
θῶσι τὰ νέα ταῦτα· διότι 2,000,000 δραχμῶν, ἅς
ἐζήτησεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πρὸς βελτίωσιν
τοῦ στρατοῦ, δὲν εἶναι μικρὸν πρᾶγμα διὰ τὴν Αὐ-
στρίαν καὶ τὴν βοηθοῦσαν αὐτὴν Ἀγγλίαν. Εἰς
τοιούτους γελοίους παραλογισμοὺς εἶναι ἐπόμενον νὰ
ἐξοκέλλωσι παντοτε ὅσοι λαλοῦντες ἢ γράφοντες
περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων δὲν συμβουλευόνται τὴν
ἱστορίαν αὐτῶν, δὲν λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν τὰ πρό-
σφατα ἔργα αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον ἐξεταζοῦσι, τί χροινὸν
δύνανται νὰ ἀνεύρωσι μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας.
Οἱ Ἕλληνες ἕνα ἔχουσιν ἅπαντες κοινὸν ἐχθρὸν, καὶ
ἕνα ἐστήσαντο ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐαυτῶν ἐλευθερίας.
Ὅταν δὲ ἡ ὥρα τῆς ἐξακολούθησεως τοῦ ἱεροῦ τού-
του ἀγῶνος σημάνῃ, δὲν θέλουσιν ἀποβλέψειν οὔτε
εἰς τὸν στρατὸν οὔτε εἰς τὰς λόγχας τῆς Κυβερ-
νήσεως. Ἐκτινάσσοντες τὰ βαλάντια αὐτῶν ἔχου-
σιν ὅσα ἀναγκαῖοισιν αὐτοῖς χρήματα· καὶ ὀπλιζόντες
τοὺς βραχίονας αὐτῶν ἀποτελοῦσι στρατὸν ἀκαταμά-
χητον, ὡς ἐμπνεόμενον ὑπὸ τοῦ ἁγίου ἐνθουσιασμοῦ
ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περι-
στάσει οὔτε περὶ Αὐστρίας σκέπτονται, οὔτε περὶ ἄλ-
λης τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, πρὸς ἃς εὐγνωμο-
νοῦσι μὲν ὡς εὐεργετίδας, οὐδεμίαν ὅμως ἔχουσιν ἀ-
νάγκην τῆς συνδρομῆς αὐτῶν· ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἀ-
πότησαν καὶ ἀπαίτουσι παρ' αὐτῶν, νὰ μὲνωσιν ἀδιά-
φοροι θεαταὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων, καὶ νὰ
σεβασθῶσι τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματα, ἅτινα ἔρ-
χονται νὰ διεκδικήσωσιν ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν δυνάμει.
Πᾶσα ἄλλη σκέψις περὶ Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων, ἀ-
φισταμένη τοῦ ἀληθοῦς αὐτῶν σκοποῦ, ὃν ποταμί-
αιμάτων ἐπεκύρωσαν, καὶ συνεχεῖς αὐτῶν ἐνοπλοῖ
διαμαρτυρήσεις ἐδήλωσαν, εἶναι ὄχι μόνον ἄδικος, ἀλ-
λά καὶ γελοία· καὶ τοιαύτη βεβαίως εἶναι καὶ ἡ σκέ-
ψις τοῦ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Ἐωθινῷ
Ταχυδρόμῳ,» εἰ καὶ φαίνεται βραζιζομένη εἰς ἐπιστο-
λὴν ἐξ Ἀθηνῶν.

μεθα, ὅτι ὁ Χουρὴ Πασῆς, ἀφοῦ μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ
τῆς ἀφίξεώς του ἀνέγραψε τὸ φερμάνιον τοῦ διορισμοῦ
του, ἠθέλησεν ὡς Πατριάρχης νὰ ὀρίσῃ τοὺς Χριστι-
ανοὺς καὶ νὰ ἀγορίσῃ αὐτοὺς, ὅπως τηρήσωσι πίστιν εἰς
τὸν Βασιλεῖα τῶν, ὡς εἰ ἦσαν ἀποστάται, καὶ ὡς εἰ μὴ
ἐκηρύττετο ἐπισημῶς καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σουλτάνου ἐν τῷ
φερμάνιῳ τῶν γενομένων παραχωρήσεων, ὅτι οἱ Χριστι-
ανοὶ εἶναι πιστοί. Ὁρίσθη λοιπὸν πρῶτος αὐτὸς ὁ Χου-
ρὴ Πασῆς, ὅπως λάβωσι καὶ οἱ ἄλλοι παράδειγμα· ἀλλ'
εἰς οὐδὲν ἴσχυσε τὸ παράδειγμα αὐτοῦ. Τὴν ἐπιούσαν
(21 Φεβρουαρίου) ἀνήγγειλεν ἐπισημῶς ὅτι δὲν δέχεται ὡς
Σύμβουλον τὸν Κ. Μάξιμον, ὡς μὴ ἔχοντα τὰ προσόντα
(ἐννοεῖται δὲ τὰ προσόντα τοῦ προδότη), ἐνῶ πρὸ το-
σοῦτων μηνῶν ὑπάρχει ἀνεγνωρισμένος ὑπὸ τοῦ Σαμῆ
Πασῆ προσηθῆκε δὲ καὶ ἄλλη αἰτία, ὡς δὴθεν κηρύμ-
νος τοῦ συμφέροντος τῶν Χριστιανῶν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ
πληροῦνται ὁ Κ. Μάξιμος· καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐ-
νόμισεν, ὅτι θέλει προκαλέσει τὴν παραίτησίν του. Ἀλλ'
ἀποτυχόντος καὶ τοῦ στρατηγήματος τούτου, ὁ Χουρὴ
Πασῆς ἐξέταξε τὸ προσώπιον, καὶ ἀπέστησε τὴν παῦσιν
τοῦ Μαξίμου ἐκ μέρους τῶν Χριστιανῶν καὶ τῶν Ἐφθ-
ρον τῶν Χαριῶν.— Ἐπαύσαν ἀθαιρέτως δύο γαλήνι-
χους Γούρκους, καὶ ἀντικατέστησεν αὐτοὺς διὰ τῶν ὑπό-
κρινόντων τὰς σφαγὰς τοῦ Ἰουνίου καὶ οἱ διορισθέντες
οὗτοι διακηρόττουσιν, ὅτι δὲν δέχονται τὴν θέσιν, ἢ
δὲν παύθῃ ὁ Μάξιμος.— Τὴν βαπτισθεῖσαν Ὀθωμανίδα,
καὶ λαβοῦσαν Χριστιανὸν σύζυγον, συλλαβῶν ἐκλείσειν
εἰς τὸν γυναικωρῆτον τὸν καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ προσέβαλεν
εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τὰς οὐσιωδεστέρας τῶν γενομένων παραχω-
ρήσεων, λέγων ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει παραχωρήσεις, οὐδὲ
θέλει νὰ ἠξέβῃ, τί ἐπραξάν οἱ προκατοχοὶ του· Ἀπει-
λὰς τρομερὰς ἐκσφενδορίζει καθ' ἐκάστην κατὰ τῶν Χρι-
στιανῶν καὶ ἡ θέσις τῶν δυστυχῶν τούτων γαίνεται πά-
λι ἐπισφαλῆς.

Τοιαύτας ἔχομεν ἐκ Κρήτης τελευταίας εἰδήσεις, καὶ
χειροτέρας τούτων πρέπει νὰ προσδοκῶμεν κατὰ τὰ
γαϊτόμενα.

ΕΠΤΑΝΗΣΙΑΚΑ,

Ἡ «Φωνὴ τοῦ Ἰονίου» ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς
τῆς 28 Φεβρουαρίου ἀναγγέλλει τὴν διὰ προκηρύ-
ξεως τοῦ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ γενομένην ἀναβολὴν
τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς 10 Σεπτεμ-
βρίου 1859. Ἐπικρίνουσα δὲ τὴν πράξιν ταύτην τοῦ
Ἀρμοστοῦ ὀνομάζει αὐτὴν μέγα λάθος, ὅπερ ὑπό-
σχεται νῆ καταδείξῃ ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ. Ἴδου
πῶς ἡ εἰρημνὴ ἐφημερὶς ἐκτίθησιν τὸ γεγονός τοῦτο.

Τὴν πέμπτην (26 Φεβρουαρίου) συνελοῦσας τῆς Βουλῆς,
ἐνῶ ἤρξατο ἡ ἐξέτασις τῶν τῆς ἡμεροταξίας, ἀνηγγέθη ὁ
γραμματεὺς τοῦ Ἀρμοστοῦ, ὅστις εἰσελθὼν ἐν πλήρει στολῇ,
ἐνεχείρισεν εἰς τὸν Πρόεδρον τὸ ἀκόλουθον διάγγελμα, καὶ εὐ-
θὺς ἀμέσως τὴν ἐπομένην προκήρυξιν ἀναβόλῃς.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ.

Τῆς Αὐτοῦ Ἐξουχότητος τοῦ Λόγδ Μεγάλου
Ἀρμοστοῦ πρὸς τὴν Εὐγενεστάτην Νομοθετικὴν
Συνέλευσιν τοῦ Ἡνωμένου Κράτους
τῶν Ἰσθίων Νήσων.
Ἐπειδὴ ἡ Νομοθετικὴ Συνέλευσις διὰ τῆς ψαφίσσεως αὐτῆς

Κρητικὰ.

Ἀκαταπαύτως ὁ ἀτυχὴς λαὸς τῆς πολυπαθοῦς Κρή-
της ὑπάρχει τὸ παίγιον τῆς ἀθαιρείας τῶν δεσποζόν-
των ἐπ' αὐτοῦ, καὶ λυπηρὸν παριστάει θέαμα, κειθασ-
σενόμενος πάντοτε εἰς μεταβολὴν δεσπότην καιροῦ. Ἐ-
φθασεν ἐκεῖ, ὡς προσηγγέλλομεν, ὁ νέος Διοικητὴς Χου-
ρὴ Πασῆς, καὶ πάντες οἱ Χριστιανοὶ ἐπὶ κεφαλῆς ἔχο-
ντες τὸν Σ. Μητροπολίτην Κρήτης ἔσπευσαν εἰς προῦπάρ-
τησιν καὶ ὑποδοχὴν αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν ἐποήσαντο ἐνδει-
ξίαν ὑποταγῆς, ἠόχως ἐνασχολούμενοι εἰς τὰ ἔργα τῶν,
καὶ ἀγαμίνοντες νὰ ἴδωσι στερεωμένην τὴν κοινὴν τάξιν,
ὑπὲρ ἧς ἐν πρώτῃ συνεντεύξει μετὰ τοῦ Πασῆ ἠδύχηθη ἐξ
ὀνόματος ἀπάντων τῶν Χριστιανῶν ὁ κοινὸς αὐτῶν πα-
τήρ καὶ Ἱεράρχης. Κατὰ δυστυχίαν ὅμως ὀλίγαι παρήλ-
θον ἡμέραι, καὶ ἡ διάθεσις τοῦ νέου Διοικητοῦ δεικνύεται
ὄχι διάφορος τῶν προκατόχων αὐτοῦ.
Ἐξ ἐπιβατῶν καὶ ἐξ ἐπιστολῶν, αἵτινες ἐλήθησαν
διὰ τοῦ τελευταίου ἐκ Κρήτης ἀποκηρύχτου, πληροφοροῦ-

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Η από Χίου μετακομισθείσα ενταύθα Ορθόδοξος Χριστιανή, ενόμωτι Καλή, περι ής εν τινι των προλαβόντων φύλλων του αστέρος διαλάδομεν, απεστάλη, ως ήκούσαμεν, άλλαχου, από οί ενκοπιέσαντες αυτήν εις τό εν Σύρω κατάστημα της Ουγκικής Διαμετακομισθείσας παρετήρησαν, ότι τό λαθρεμπόριον ερωσθη, και δεν ήτο δυνατόν να παραμείνη ενταύθα ακαταμάχητος ή Καλή. Ελπίζομεν δε, ότι αι άρμόδια Αρχαι δεν θέλουσι άμελήσειν να έρευνήσασι περι αυτής, και να ενεργήσασι τά προσήκοντα προς κατασίχνην των λαθρεμπόρων.

Άλλο της αυτής φύσεως έργον εφείλκυσε κατ' αυτάς την προσήγην του Κοινού, και τοϋτο δημοσιεύομεν ως έπληρορηθημεν παρά των ειδοτών. Ορθόδοξος Χριστιανή Κρησση, γεννημένη εκ πατρός Δυτικού και μητρός Ανατολικής, απέλασσε δε άμφοτέροισ αϋτης τους γεννήτορας, διέμενε πρό πολλού εν Κρήτη συζώσα μετά των συγγενών της μητρός αυτής, ήτις και είχε βαπτίσειν αυτήν εις τό Ανατολικόν δόγμα.

Άλλ' εις τας πρό μικρού συμβάσας εν Κρήτη ταρχάς προσεκάλεσαν αυτήν να μεταβή προς ασφάλειαν εις τό εν Χανίοις Γαλλικόν Προξενείον, και μετέβη λόγω ασφαλείας εκει εκ τινας χωρίου της Επαρχίας Πρακλείου, εν ω κατοικει. Αρνού ομως παρήλθεν ο κίνδυνος, ζήτησασ να επανέλθη εις τους συγγενεις αυτής, έμποδίσθη ως μέλλουσα να αποσταλή εις Γαλλίαν, όπου έμελλε να τύχη περιθάλψασ και αποκαταστάσεως πατριότληου. Η νέα απεποιήθη την προσφερομένην αυτη παροχλήψην, λέγουσα, ότι έχει συγγενεις εκ μητρός, μεθ' ων μέλει να συζήσ, ως ανήκουσα εις τό δόγμα αυτών κ. τ. λ.

Άλλ' αι ενστάσεις αυτης εις ουδεν ώφέλησαν, διότι άκουσαν επείθεισαν αυτην εις τό Αυστριακόν άτμοκίνητον, και απέστειλαν αυτην ενταύθα, όπως μετακομισθί εις Γαλλίαν, συνοδουμένη υπό επίτιπδες επιτηρητού. Φθίσασα ή τελαιπυρος ενταύθα, κατέρυγε προς τας Αρχάς, και ζήτησε προστασίαν, κερύττουσα, ότι άκουσα σύρεται εις την Γαλλίαν, και ότι υποπτεύουσα επιβουλήν θρησκευτικήν, επικαλείται την προστασίαν των Ελληνοκινών Αρχών προς σωτηρίαν της. Άλλά κατ' άδυστυχίαν, ως ήκούσαμεν, ο μόν απεποιήθη, ο δε έδουλολεύθη, και άλλος ήπειλήσεν αυτην, αν δεν ακολουθήση τον εις Μασσαλίαν διάβλουν της. Απλησιμένη λοιπόν πάσης προστασίας εκ μέρους των ενταύθα Αρχών, παρέμεινε εν τω Γαλλικω Προξενείω, όπου ακαταπαύστως διεμαρτύρητο κατ' της ενεργουμένης παρανομίας της ελευθερίας αυτης θέλησεως, και ότε τέλος πάντων ήκουσεν, ότι άρκεύτως την επισόσαν έμελλε να επιδεσθί εις τό άτμοκίνητον διά παντός τρόπον, και να μετακομισθί εις Μασσαλίαν, κατέρυγε εις τας ιδίας αυτης δυνάμεις, και αποφάσισε να δραπέτευσθ εκ του Προξενείου. Τοϋτο δε κατέφρωσεν, ως ήκούσαμεν, λανθίσασα τους φυλάσσοντας αυτην, και δραπέτευσασ εκ του Προξενείου, ενέμετο άρκεύτως, και ουδεις γινώσκει που κατέρυγε, και που διαμένει. Ονομάζεται δε ή νέα αυτη Κρησση Ροδακίω, και έχει ήλιαν, ως ήκούσαμεν, 23 περίπου ετών.

Τό τελευταίον φύλλον του ήλιου κατεσχίθη εν Αθήναις, και ενταύθα δε ή Αστυνομία κατέσχεν αυτό κατ' άνωτατην διαταγήν. Λέγεται δε, ότι αιτίη της κατασχέσεως αυτη ήτο ή εν αυτω δημοσιευθείσα αναφορά του ποιητού Λεονάρδου Σούτσου προς τον Σουλτάνον, περι ής τοσούτος έφίετο λόγος εν τω δικη αυτου.

Η νόσος ευφρογία ανεγράφη επί του πληρώματος του εν Πειραιει σταθμεύοντος Γαλλικού πλοίου. Αι εκει Αρχαι έλαβον τά προσήκοντα μέτρα, όπως περιορισθί τό κακόν εντός του πλοίου. Και όμως φρόνημον είναι να προσέχωσι και αι ενταύθα Αρχαι διά την συγήν μετά του Πειραιώς συγκοινωνίας της Ερμούπολεως.

Περιεμένετο εις Αθήνας ο εν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυς Κύριος Α. Κουντουριώτης.

Η εις Αθήνας παρουσία του Μεγάλου Δουκός Κωνσταντίνου κατ' εσκέρας του Πάσα θεωρείται βεβαία, και γίνονται ήδη αι άναγκαίαι προπαρασκευαι εν τοις Ανακτόροις, όπου θέλει καταλύσειν.

Όλα τά εν Ερμούπολει Σχολεία, δημοσία τε και ιδιωτικά, ενισχυθήσαν κατ' αυτάς εις εξετάσεις των μαθητών κατ' τον Νόμον, και πάντες οι διδάσκαλοι εξεπλήρωσαν τό καθήκον τοϋτο από μικρού έως μεγάλου. Μόνος δε ο τρανός Λημοδιδάσκαλος Σαρής ε γ λ εν τ' εζει εις την Πάρον, όπου μετέβη πανέστιος πρό τριών έβδομάδιων, όπως παρευρεθί εις τας εκει ενεργουμένας ήδη Δημοτικάς εκλογάς, και εξασχίση την επιβρόχην αυτου προς καταστροφήν των αντιπάλων του, όπως όμως κατ' άδυστυχίαν του Σαρή πέτυχον καθ' ολοκληρίαν. Εκθέτομεν τό γελοιόν τοϋτο γεγονός άνευ παρατηρήσεων επί του κερύοντος, επιφυλακτόμενοι να ειπωμεν τά προτιμωμένα, όταν άκριβώς πληροφορηθώμεν, αν ήναι αληθές, ότι και άνευ άδείας επεχείρησε τό ταξείδιον τοϋτο ο τρανός Λημοδιδάσκαλος. Εάν και τοϋτο αληθές, τό πράγμα καταντά και τό γελοιού γελοιότερον.

Μετά λύπης ήκούσαμεν και ήμεις τά κατ' του Ιεροκλήους των Κυκλάδων Κυρίου Ναθαναήλ διαθυλληθέντα επί τωνων, ότι ήδη εν τω λόγω αυτου της παρελθούσης Κυριακής έλάλησεν άπεστειλν περι του μακαρίτου Γ. Μεταξά, φέρον αυτον ως παραδειγμα κατ' των κραιπαλώντων, διότι είναι πασίγνωστον, ότι ο μακαρίτης Γ. Μεταξάς ήμν μόνον εν τω περιστασει ταύτη, άλλ' εις ουδεμίαν εποχήν του βίου του είναι κακώς διατιθέμενος, τούναντίον μάλιστα υπήρξεν εις των έγνωμένων επί τακτική και φρονίμη διαίτη καθ' όλον τον βίον, ο δε θάνατος αυτου υπήρξε φυσικόν όλως άπαισιον, της ευσεβούς αυτου, όπερ ούτε πρώτος έπαθεν,

ούτε τελευταίος βεβαία. Ημεις δέν παρευρέθημεν ει; τον Ιερόν Ναόν της Μεταμορφώσεως, όπου την παρελθούσαν Κυριακήν εκήρυξε τον λόγον του Θεου ο Ιεροκλήης Κύριος Ναθαναήλ, έδουλολεύθημεν όμως να πιστεύσωμεν τό υπό τινων λεχθέν, καθόσον γινώσκουμεν, ότι ο Κ. Ναθαναήλ όμιλει πάντοτε μετά της προσκομισής προσοχής, και άλλως δεν ήτο δυνατόν να καταχρασθί την Ιεράν αυτου άποστολήν κατ' άνθρωπον, αν ουδέποτε ενγνώρισεν, ούτε έλαβε πρός αυτον όποιανδήποτε σχέσιν. Βεβαίως παρεξηγήθησαν οι λόγοι του Ιεροκλήους, και τοϋτο αποδεικνύεται εκ της κατωτέρω δηλώσεως αυτου, ήν ευχαρίστως δημοσιεύομεν προς άπόδειξιν της αληθείας, και μετ' αυτης την περικοπήν του λόγου, την άφορώσαν τον μακαρίτην Γ. Μεταξάν.

Ο συμπολίτης ήμων Κύριος Ιωάννης Κολονέλλος επανήλθεν εσχάτως εκ Ιταλίας και Γαλλίας, όπου μετέβη προς άποπεράτωσιν των Ιατρικων σπουδών του, τον Κ. Κολονέλλον ειδομεν επί Χολέρας μετά πολλού ζήλου και άνταπαρητήσεως έργασθέντα, και δεν διατάζομεν να συστήσωμεν αυτον εις τό κοινόν, όπερ κάλλιστα ενγνώρισε την ικανότητά αυτου.

Τά μαθήματα της Βιομηχανικής Χημείας τά κατ' άδυστυχίαν Κυριακήν γινόμενα εις τό ενταύθα Β. Γυμνάσιον παρά του Καθηγητού Κ. Μ. Κουτζούδη, διακοπέντα επί δύο Κυριακάς ένεκα της αποχής, άρχονται αύριον ήτοι την 8 Ιστομηνίου.

Τηλεγραφικώς άνηγγέθη ήθες εκ Πειραιώς προς τον Αήμαρχον Κύριον Δαμαλάν, ότι κατ' τηλεγραφικήν όμοίως είδησιν εκ Λονδίνου της 2, 14 Μαρτίου ο Λόρδος Κρόβελ άπέληθεν εκ Βιέννης άπρακτος, και εντεύθεν υπήρχε μεγίστη άβεβαιότης περι ειρηνικής λύσεως των έκκερμένων ζητημάτων, τά χρωσάμενα ήσαν 95 4/8.

Επανέεται των καλών έργων, όπου αν ιδώμεν αυτά, και των χρηστών υπαλλήλων, οτινες τιμώσι και έαυτους και την Κυβέρνησιν, ήν υπηρέτουσι μετά ζήλου, άνα εύκολόντες διά της προθυμίας και υπομονής αυτών τους πολιτας, όφείλομεν να έκρησάμεν την κοινήν άπάντων ευχαρίστησιν προς την διεύθυνσιν των κατ' τον Νομόν των Κυκλάδων μηχανικών έργων, άνατελειμένη εις τον αξιότιμον Λοχαγόν του Μηχανικού Κύριον Α. Γεωργαντάν και τον Υπολοχαγόν Κύριον Νικόλαον Σούτσον, οτινες άκνηφ προθυμία και επιμελεία διεξήγαγον την αληθώς επιπόνον και δυσχερή υπηρεσίαν της διευθύνσεως των δημοσίων έργων. Ο Κύριος Α. Γεωργαντάνς άποπεράτωσας την εν Άνδρω τοποθέτησιν του Φάου, και επανελθόν ενταύθα, δραστηρίως ενισχυθή εις την ισοπέδωσιν του γηπέδου, έφ' ου θέλει οικοδομηθί τό νέον τελωνειακόν Κατάστημα, και αύριον τίθεται εν πομπή τη προσηκούσθ ο θεμέλιος λίθος του τοσούτου άναγκαίου τοϋτου οικοδομηματος. Ελπίζομεν δε, ότι εις ταχέαν αυτου άποπεράτωσιν θέλει καταβληθί πάσα επιμελεία προς ευκολίαν και της δημοσίας υπηρεσίας και των έμπορικων έργασιών, αιτίνας πολλάκις καταντώσι δυσχερέσταται διά την στενότητα του υπάρχοντος Τελωνειακού Καταστήματος.

Άρτοποιός τις ο Σταύρος Χρυσός κατεσκεύασε την έβδομάδα ταύτην άρτον πρώτης ποιότητος άντι 40 λεπτών την όκάν. Λέγεται ότι ή Δημοτική Αρχή επέτεθη κατ' αυτου. Άγνοούμεν τά καθ' έκαστα, διό και επιφυλακτόμεθα εν εκτάσει περι τοϋτου να ειπωμεν προσεχώς. Άλλά διά τί τάχα να τρώγωμεν τον άρτον ά. ποιότητος και ουχι ήσον τη της β' ποιότητος, άλλων εθνών προς λ. Α5, έρωτώμεν την δημοτικήν άρχήν, ότε ο σίτος εν Μασσαλία πωλείται φρ. 29, 50 τά 130 χιλιογράμματα, ο σκληρός Τσίγκανός κ.

Ο «Χρόνος» του Λονδίνου δημοσιεύει την επομένην επιστολήν του Νικπολέοντος Γ' προς τινα σίρ Φρανσών Έδ, άγγλον ιδιώτην.

Εκ των άνακτόρων του Κεραμεικού, την 1 Μαρτίου (ν. ε.) « Φίλτατέ μοι Κύριε Φρανσώ, σας ευχαριστώ ότι συνθηρούσατε, όπως μοι πέμψητε κατ' ευθείαν, τά πρό ήμων δημοσιευθέντα εις τας άγγλικάς εφημερίδας διάφορα άρθρα, επειδή μοι παρέχετε ούτως εύκαιρίαν ίνα σας εκφράσω την ευγνωμοσύνην μου διά τά αισθήματα άτινα άράβως διατρανώσατε οικουθεν υπέρ ήμου. Είδον εν αυτοις, και αληθώς κατενόησα, νέον τεκμήριον ότι οι παλαιόι φίλοι μου εν Αγγλί'α δεν μ' έλισπώνησαν, γινώσκοντας ότι τρώω πάντοτε διά τον άγγλικόν λαόν την ύπόληψιν και συμπάθειαν ήν ήσθάνομην προς αυτον εν τω έξωρίω μου. Και σήμεραν δε γράφων ήμιν, άναπολώ επιτέρωμας τους τον καίρον καθ' ήν, εξωστρακισμένοι, σας είχον ιδή εις την Αγγλίαν. Πώς τοϋτο; Μη διότι μεταβάλλοντες τύχην μεταβάλλομεν άπλως χρώας και λύπας; Πρότερον ενγνώσασα μόνως τας θλίψεις, της έξωρίας, σήμεραν γινώσκω καθ' όλην την έκτασιν αυτων τας μερίμνας της άρχης, και μία των μεγίστων εξ αυτων είναι βεβαίως ότι βλέπω να μ' ένωθωσι και να με κρίνωσι κακώς οι τους όποιους τά μάλιστα εξέτιμωσα, και μετά των όποιων επιθυμώ να ζήσω εν καλή όμοιοτή.

Οούτω, θεωρώ ως φυσικώτατον τό να μ' εχθίρωσι και να ζητώσι πως να με κακοποιήσωσιν εκείνοι τους όποιους ήτο χρέος μου να καταπολεμήσω και περιστείλω, άλλα και οι Άγγλοι, των όποιων υπήρξα πάντοτε ο μάλλον άφροσύμως και πιστός φίλος, να με προσβάλλωσιν άδικα, εντός των έρημερίδων των διά τρώπων άναξιώτατων και άδικωτάτων, ιδού τι μ' είναι ακατάληπτον, διότι, αληθώς, δεν δύναμαι να άνακαλύψω τί συμπέρον έχου να έρεθίσωσι κατ' της Γαλλίας τό δημόσιον πνεύμα. Αν και εν τω πατριδι μου έρκισα άναγκάιον να πράξω τό αυτό, ήθελε μοι άποβή άδύνατον πλέον να περιστείλω τά πάθη ών ήθελα άποθώσω τους χαλινούς.

«Λείποτε εθνώμασα μεγάλως τας ελευθερίας του άγγλικού λαου, πλην λυπούμαι ένδομύχως ότι και ή ελευθερία, ως όλα τά καλά πράγματα, έχει τας καταχρήσεις της. Διαιτι, άντι να γνωστοποιή την αλήθειαν, κινεί πάντα λιθον όπως έπισκοπίση αυτην; Διαιτι, άντι να ενθάρρυνη και άναπτύσση τά γενναία αισθήματα, διαδίδει την δυσπιστίαν και τό μίσος; «Χαίρω λοιπόν ότι, εν τω μέσω όλων τούτων των σκευερίων του ψεύδους, εύρον ένα υπερασπιστήν όστις, υπό μόνου του έρωτος της αληθείας χειραγωγούμενος, δεν έδίστασε να τας άντιτάξη ενεργώς την άδολον και άφιλοκαρδή αυτου φωνήν. Πιστεύσατε εν τοσούτοις, φίλτατέ μοι σίρ Φρανσώ, εις την ήμην φιλοότητα.

« ΝΑΠΟΛΕΩΝ. »

Τέλος πάντων επληρορηθημεν πως διεξήχθησαν τά της Ζιέδδας. Χάρις εις την δραστηριότητα και έξοχον ικανότητα του επιτρόπου της Γαλλίας Κ. Σαββατιέ και την ειλικρινή συνδρομήν του πληρεξουσίου της Υ. Π. Σαίτ Πασά, άνεκαλύφθησαν και καταδικάσθησαν οι αληθείς ένοχοι της στυγεράς εκείνης συνωμοσίας κατ' των χριστιανών. Άπεδείχθησαν δε πρωταίτιοι της φρικώδους σφαγής εκείνης, ο Μουτσεσίβ Άδαλλάχ, χαίρων την μεγίστην επί των Άράβων επιβρόχην και έχων περιουσίαν πλέον του ενός εκατομμυρίου ταλλήρων, ο Καϊμακίμης και ο Σείβ Άμάνδην, άρχηγός των Άδραμάνων και πλουσιώτατος έμπορος. Καταδικασθέντων δε και των τριών εν μυστικω συμβούλιω εις κεραιλήν ποινήν, ο διοικητής της Ζιέδδας Ναμίκ Πασά, έκαμεν ένστασιν υπέρ του Καϊμακίμη, ως ανήκοντος εις την υπηρεσίαν του Σουλτάνου. Οι επιτροποι Γαλλίας και Άγγλίας συγκατένευσαν να υποβληθί ή καταδικη του ένόχου τούτου εις την έγκρισιν του Σουλτάνου, ώστε ο Καϊμακίμης και έξ άλλου καταδικασθέντες, ως ένοχοι, εις τό κάτεργον, θέλουσιν υποστή την ποινήν των εις Κωνσταντινούπολιν. Την έσπέραν δε της 11 Ιανουαρίου ε. ν. εις τάς 9 άπαντα της φρουράς τά σώματα έτέθησαν εις κίνησιν, ενω σκοποί επιτηρούντες, τας άγούσας εις τον λιμένα κυριώτερας άγυιάς έμποδίζον την εις αυτάς διάβασιν, αφού ήδη εκλείσαν τας θύρας της πόλεως. Την πρωίαν της 12 εξαχθέντες του στρατώνος, οι καταδικοι Μουτσεσίβ και Άμάνδης υπό την πρόβριαν, οι θέλουν έπιβασθί εις πλοιον διά την Κωνσταντινούπολιν, μετεβέθησαν διά τινος πύλης, άγούσας, προς προς την θάλασσαν, εις τόν λιμένα, χωρίς έκάτερος, εκει δε κατακλείσθησαν εις χωριστά μαγαζεία του Τελωνείου. Περί τάς 9 δε π. μ. έφθασαν ένδεκα λέμβοι άγγλογαλλικαι φέρουσαι στρατεύματα, τά όποια άποβίβασθη, κατετάχθησαν κατ' άνωτατην προς την θάλασσαν, έχοντα εξ άριστερών των Τουρκοαιγυπτιακών στρατόν και εκ δεξιών άπαντας τους άτάκτους Άλβανούς. Εν τούτοις άνωθεν της εισόδου του Τελωνείου υπήρχε δωματίον, έντός του όποιου ειχε γίνει τό διά την σφαγήν των χριστιανών συμβούλιον, έντό; αυτου του δωματίου εύρίσκοντο ήδη οι επιτροποι της Υ. Πύλης Σαίτ Πασά, ο νεός Μολτεσιός, ο άδελφός του φρονευθέντος Αημινίου Σάββα και διάφοροι γραμματείς, εν τω μεταξύ δε τούτφ εν μέν τω πόλει ενισχύοντο αι φρουραί, άποκλειόμενοι εις τους διαβάτας των προς την πύλην του λιμένος φερουσών άγυιών, εν δε τω παραλίε εκκενωθείση δια νυκτός, εκ πάντων των έγγυωίων πλοίων, έρρίνοντο τά ξένα πλοίαρια εις μάχην παρατεταγμένα, ήθεν, ότε εις τάς 8 Π. Μ. εξήχθησαν τής πρωτορινής των ειρκτής, ο Μουτσεσίβ και ο Άμάνδης, εις την θεαν των άπροσδοκήτων εκείνων προπαρασκευών της καταδικης των όλίγων δειν άπόλεσαν τας αίθήρας. Άμέσως τότε υπεχρέωσαν αυτους, οι συνοδευόντες στρατιώται να σταθώσιν εν μέσω της πλατείας, έστραμμένοι προς ανατολάς, κατ' τό σύνθηρας, απέναντι των άρχων άκούσαντες, δε την καταδικη των, ο δεύτερος εξ αυτων φανεις άτάραχος πάντη ήθέλησε να προσευχηθί τρις την τελευταίαν προσευχήν, έπειτα δε γονυπετήσας προσεκάλεε τον έτερον να τον μιμηθί φρικτόν δε τι επεισόδιον περί την έκτέλεσιν της ποινής, εις του όποιου την ιδείαν μόνον άποτροπιάζεται ταις, έμελλε να επισφραγίση την τοσούτον φοικαλέην σκηνήν ταύτην, ήτις, άλλως τε, έπρεπε να λάβη χρώρον χάριν της ανθρωπότητος και της δικαιοσύνης. Πολλαι παρελθον ήμέραι έκτοτε και άκόμη μετά φρίκης άνεγινώσκαστο επί της εισόδου του εις την πλατείαν μεγάλου καταστήματος της φρουράς ή εν μεγάλοις άραβικοις γράμμασι θανατική ποινή. Τοσούτον δ' ήσαν οι κάτοικοι της Ζιέδδας καταβεβλημένοι, ώστε πλέον δεν ετόμωμον ν' άντιβλεψώσιν Όθωμανών τινα, ή Ευρώπαϊον, (Εκ της Αθηνάς.)

Κύριε Συντάκτη του Αστέρου των Κυκλάδων! Επειδή, ως ήκούσαμεν, παρεξηγήσαντες τινες όσα εν τω από του άυθώνος όμωία της παρελθούσης Κυριακής είπωμεν περι μετανοίας, εν οις εμνήσθημεν και του πρό μιάς έβδομάδος αποβώσαντος Γ. Μεταξά, διέδωκαν, ότι επί κακώ εμνήσθημεν αυτου, και έδοικαν άφορηήν εις άδικα παράπονα καθ' ήμων εκ μέρους των συγγενών του μακαρίτου, παρακαλώ να δημοσιεύσητε εις τό προσεχές φύλλον της αξιότιμου εφημερίδος σας τά ακόλουθα προς άπόδειξιν της αληθείας. Εν Ερμούπολει την 3 Μαρτίου 1859. Ο Ιεροκλήης. ΝΑΘΑΝΑΙΑ.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Ο ΓΕΡΟΣ ΤΑΘΗΣ

Η

Λαμνήσεις της παιδικής μου ηλικίας
μετά εικονογραφιών.

Υπό τον τίτλον τούτον συνέγραψε και εξέδωκεν εις χρῆσιν και ωφέλειαν τῶν Ἑλληνοπαίδων θρασυρῶν ἠθικωτάτων διηγημάτων ὁ πάλαιμθος και γνωστός εἰς τὸ Πανελλήνιον Ἕλληνα Κύριος Λέων Μελάς. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἡθοφύρου πλημύρας τῶν μυθιστορημάτων, ἅτινα κατὰ δυστυχίαν πολλῆς ἀξιῶνται ὑποδοχῆς και ἀναγνωσεως ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὁ Γερός τὰ θηρα προσφέρειται ἀρίστη παρηγορία εἰς τοὺς φρονίμους γονεῖς, οἵτινες μετὰ λύπης βλέπουσι πολλὰ και παντοῖα μυθιστορημὰ κυκλοφοροῦντα εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἰδίων τέκνων. Ἐς σπεύσασα λοιπὸν ἅπαντες ἂν αντικαταστήσωσι δι' αὐτοῦ τὴν καταστροφικὴν τῶν μυθιστορημάτων ἀνάγνωσιν εὐγνωμονοῦντες πρὸς τὸν ἀξιότιμον συγγραφεὰ τοῦ βιβλίου τούτου, ὅστις διὰ τοῦ κοινοῦ βελτιστάτου πνεύματός, ὡς περὶ ποιητῆς ἐπανεβλῆθη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προσήνεγκε τῇ Πατρίδι, νέον και ἀξιόλογον προσεκτικῶς δικαίωμα σεβασμοῦ παρὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων. Ἐς δώσωσιν ἅπαντες εἰς χεῖρας τῶν ἰδίων τέκνων βιβλίον διδάσκον αὐτὰ τὴν εἰς θεὸν πίστιν, τὴν ἀγάπην τοῦ πλησίον, τὴν φιλοπατριάν, τὴν φιλοπονίαν, τὴν ἐγκράτειαν, τὴν καθαρὴν τοῦ σώματος, τὴν οἰκονομίαν, τὴν φιλομάθειαν, και συντόμως περιλαμβάνον τὴν διδασκαλίαν πάσης ἀρετῆς, διὰ παραδειγματῶν ἱστορικῶν, και μάλιστα Ἑλληνικῶν, γινομένην, και δι' εἰκότων λίαν ἐκφραστικῶν παραστάσεων εἰς τὰ ὄμματα τοῦ ἀναγινώσκοντος τοὺς σεβασμίους ἐργάτας τῆς ἀρετῆς, τοὺς ἀθνήτους ἡμῶν προγόνους. Τί διδακτικώτερον και ἠθικώτερον εἰς τὰ ὄμματα τῶν νέων, ἢ ὁ Κόδρος ὑπὲρ πατρίδος ἀποθνήσκων, ὁ Ἀριστείδης ἐξουστρακίζομενος, και ἡμῶς εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὁ Σωκράτης ἀρνούμενος νὰ δραπέτευσῃ, ὡς μὴ ἀπειθήσῃ εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος, ὁ Φωκίων ἀρνούμενος νὰ δεχθῇ τὰ πολύτιμα δῶρα τοῦ Ἀλεξάνδρου, και ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ἡλασθηρῶς μεν και σαρδέστατα ἐκτιθέμενα εἰς τὴν διήγησιν, ἐμφαντικώτατα δὲ ἐξοικονομώμενα; Πολυτιμώτατον εἶναι κατὰ πάντα λόγον τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πόνημα τοῦ ἀσφραγιστοῦ Ἑλληνοσ Κυρίου Λέωντος Μελά και τοιοῦτον εὐρύνοντες αὐτὸ, ἀφροτὸ ἀνεγνωμένον ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, συνιστάμενον εἰς πάντα οἰκογενεαρχίαν, ὁρεῖλον να εἰσαγαγῇ αὐτὸ εἰς τὴν οἰκίαν του πρὸς ἠθικὴν τροφήν τῶν ἰδίων τέκνων.

Περὶ δὲ τῆς δευτέρας (2 Μαρτίου) μετ' ἐκπλήξιν μας ἀκούσαμεν ἐκ πηγῆς ἀσφαλούς, ὅτι διεβλήθημεν εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Μεταξᾶ, και τὸ πιστεύομεν ὅτι πολλοὶ πολλὰς παρεξηγοῦσι τὰ λεγόμενα, ἢ ἐξ ἀγνοίας ἢ ἐκ προαιρέσεως. Ἄλλ' ὁ μεταδώσας τὰ τῆς διδασκαλίας ἡμῶν εἰς τὸν ἀδελφὸν τοῦ μακαρίτου Γ. Μεταξᾶ δὲν μᾶς ἐνόησε καλῶς μνημονεύσαντας τὸ ὄνομα τοῦ μακαρίτου. Ἡμεῖς ἐτιμῶσαμεν αὐτὸ μετ' ἐπιθετον ἀοιδιμοῦ, και τὸ ἐδώκαμεν τίτλον, ὃν ὁ ἀοιδίμος διδάσκαλος Κ. Οἰκονόμος ὁ εἰς Οἰκονόμων ἔδωκε τοῖς εὐεργέταις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τῇ Ζωσιμαίᾳ ἀδελφότητι, ὃ και εἰς ἄλλους διασημοὺς ἀνδρας διδάσκει. Ὅτι δ' ἐτιμῶσαμεν τοσούτω τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος, διὰ τοῦτο διεβλήθημεν; Ἡμεῖς λοιπὸν δὲν ἐμνημονεύσαμεν τὸ ὄνομα τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ κακῶ, ἀλλὰ τὸ ἀπροσδόκητον τοῦ θανάτου καταδείξαμεν τοῖς ἀκροαταῖς ἡμῶν διὰ βραχέων, και τὸ ἀθῆλον τοῦ χρόνου. Μετὰ τοῦτο δὲ ἐμνημονεύσαμεν περὶ τῆς ἐπικρατούσης ἀντιχριστιανικῆς συνήθειας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Καθαρῆς δευτέρας, και ἐστημιτούσαμεν δεόντως, ἐμνημόντες ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ καθήκοντος ἡμῶν και ἀπ' οὐδενὸς ἄλλου ὅτι κρηπίδην ἀποδώκαμεν εἰς τὸν μακαρίτην Μεταξᾶν, οὔτε ἀπὸ μῆτις εἶπομεν ὅτι ἀπέθανεν, ὡς διεβλῶν ἡμᾶς, ἀλλὰ εἶπομεν πρὸς τοὺς ἀκροατὰς Χριστιανοὺς, ὅτι πρέπει νὰ φοβῶνται τὸ αἰφνίδιον τοῦ θανάτου. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τὸν διαβάλλοντα ἡμᾶς εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, ὅστις ἂν ᾖ. Πληροφοροῦμεν δὲ αὐτὸν, ὅτι ἡμεῖς βραδύζομεν κατὰ τὰς (22 Αὐγ. 1838) ὁδηγίας τῆς ἱεράς Συνόδου και κατὰ τὸ (26 Ἰουνίου π. ε.) ἐκδοθῆναι Ἰ. Β. Διάταγμα. Γνωρίζομεν καλλίστα τὰ καθήκοντα ἡμῶν και ὡς ἐκ τούτου ἐπὶ τῶν δύο πρυμνῶν τοῦ πλοίου κατήμεθα ἀπότοτοι κατὰ τὸν Χρυσόστομον διότι τὸν μὲν ἀποθανόντα Μεταξᾶν οὐκ ἐγνωρίζομεν προσωπικῶς, ἀλλ' ἐκ φήμης τὸν δὲ ἐπιζῶντα οὐδόλως, και ἤδη πρῶτον ἀκούομεν περὶ αὐτοῦ. Πῶθεν λοιπὸν ὁρμώμενοι, ἠθέλομεν προσβάλλειν ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους δὲν γνωρίζομεν; Ἀλλὰ πρὸς ἀφαιρέσειν τῆς ἀληθείας ἀποδείξιν ἰδοὺ δημοσιεύομεν και τὴν περικοπὴν ἐκείνην τοῦ λόγου.

« Ἀλλοῖμονον, ἀδελφοί μου! πόσα και ὅποια ἔχομεν συχνὰ παραδειγματα τῆς ματαιότητος τοῦ κόσμου τούτου και τοῦ ἀθῆλου τῆς ἡμέρας και τῆς ὥρας, ἐν ἧ ἠέλομεν προσκληθῆ εἰς τὴν μέλλουσαν ἡμῶν κατοικίαν, τὴν βεβαίαν και παντοτεινήν! Καὶ μ' ὅλα ταῦτα πάντοτε κάτω βλέπομεν, και πρὸς τὰ ἄνω δὲν ὑψόμεθα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, και δὲν συλλογίζομεθα, ὅτι αἰφνίδιος ἐπεργεταί εἰς ἡμᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη. Πρὸ ἐξ ἡμερῶν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ εἰς ἅπασιν πλήθος συνηγμένοι ἐκιδεύομεν ἕνα ἀοιδίμον συμπολίτην μας, τὸν Γεώργιον Μεταξᾶν, αἰφνης και παρ' ἐλπίδα ἀρπασθέντα ὑπὸ τοῦ θανάτου, και βυθισθέντα εἰς ἀπαρηγόρητον λυπὴν και τὴν οἰκογενεαίαν του, ἧτις τὸν ἐστερήθη, και ὅλους τοὺς φίλους και συμπολίτας του. Διὰ τί δὲν συλλογίζεσθε καθεὶς, ὅτι ἐνδέσχεται νὰ πάθῃ τὸ αὐτὸ ὡς ἀνθρώπος, ὡστε νὰ ᾖ πάντοτε ἔτοιμος ἐν μετανοίᾳ και ἐξομολογήσει, και νὰ μὴ ἀφήσῃ τὸν Κόσμον ἀπροετοίμαστος, χωρὶς νὰ ἐκπλήρωσῃ τὰ τελευταῖα Χριστιανικὰ του καθήκοντα; Ὁ μακαρίτης Γεώργιος Μεταξᾶς ἐσκέπτετο ἀπ' ἐσπέρας νὰ συζητήσῃ τὴν ἐπιούσαν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου μίαν δίκην ἄλλὰ μεσοῦσης τῆς νυκτὸς ἀνιέρπει εἰς τοὺς οὐρανοὺς και ἡ μὲν ἐπίγειος δίκη, τὴν ὁποίαν ἐμελέτα, δὲν ἐγένεον, αὐτὸς δὲ ἐκλήθη ἀμελετήτως και ἀνεπίστως εἰς ἄλλην δίκην, διὰ τὴν ὁποίαν ἐπεκαλέσθημεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν θεῖαν συγχώρησιν.—Ταῦτα και ἄλλα τοιαῦτα βλέπετε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας ἄλλὰ κατὰ δυστυχίαν ἀντὶ νὰ ὑπαικούγητε εἰς τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἧτις φωνάζει « Γρηγορεῖτε, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν ἢ ἀντὶ νὰ σεβῆσθε τὰ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας νουθετημένα και παραδεδομένα, ζητεῖτε νὰ προσθέσητε νέους νόμους ἀνόμους και συνήθειας ξένας, διὰ τὰς ὁποίας ὅλοι οἱ φρονίμοι λυποῦνται δικαίως. Ὁμίλησα και ἄλλοτε περὶ τῆς ἀβημίτου ἀταξίας, ἧτις ὡς κακὴ ψώρα διεδόθη κατὰ δυστυχίαν εἰς τινὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, τὸ νὰ περιφέρωνται ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς μέθυστοι και κραιπαλῶντες εἰς τοὺς δημοσίους δρόμους και εἰς τὰς ἐσχάτας, μὴ σεβόμενοι τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἧτις προσκαλεῖ εἰς μετανοίαν ἄλλὰ μετ' ἄπολλων μου λύπην εἶδον τὸ κακὸν ἐρέτος ἐπὶ περισσώτερον. Ὅλοι οἱ φρονίμοι, ὡς προείπον, λυποῦνται διὰ τὸ κακὸν τοῦτο και ὅτε πέρισυ ὁμίλησα κατὰ τὸν ἀσεβῶς κραιπαλῶντων τὴν ἡμέραν ἐκείνην πολλοὶ εὐλόγησαν τὸν ἐλεγγὸν ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον κατὰ χρέος ἀπέτεινα πρὸς τοὺς ἀσεβῶς μετακινούντας τὰ καλῶς ἔχοντα ἄλλὰ τί τὸ ὄφελος; τὸ κακὸν ὑπάρχει, και προσενεῖ γέλωτα εἰς τοὺς βλέποντας, ὅτι μιμούμεθα τὰς ξένας συνήθειας, και καταφρονοῦμεν τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. »

Ταῦτα εἶπομεν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἁμβωνος και οὐδεὶς φρονίμος δύναται νὰ εὕρῃ ἐν αὐτοῖς οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην προσβολὴν κατὰ τοῦ μακαρίτου Γ. Μεταξᾶ, τὸν ὁποῖον μάλιστα ἐμνημόναμεν μετὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, καθὼς και ὅλοι οἱ Ἑρμοπολίται. Πιστεύομεν δὲ, ὅτι μετὰ τὴν παρουσίαν δημοσιεύσιν οὐδεμία καταλείπεται ἀφορμὴ παραπόνου ἐναντίον ἡμῶν διότι οὐδὲνα ἠδικήσαμεν, ἀλλὰ τὸ καθῆκον ἡμῶν ἐπράξαμεν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους Ἐκκλησιαστικῶς και πολιτικῶς. Ὁμιλοῦντες περὶ μετανοίας μετεχειρίσθημεν ὡς παραδειγματὸν τὸν αἰφνίδιον θάνατον τοῦ μακαρίτου Γ. Μεταξᾶ ἄλλὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐδὲν ἔχει μέρος εἰς τὰ μετὰ ταῦτα λεγόμενα, ἅτινα ἀνάγονται εἰς μόνους τοὺς κραιπαλῶντας τὴν πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς. Ὁ δὲ Γεώργιος Μεταξᾶς οὔτε εἶχε μέρος μετ' αὐτῶν, οὔτε ὑπῆρξε ποτὲ τοιαύτης διαγωγῆς ἀνθρώπος.

Αὕτη εἶναι ἡ μόνη ἀλήθεια.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Τὴν νύκτα τῆς 23 πρὸς τὴν 24 Φεβρουαρίου κεραυνοβόλος ἀποπληξία ἀπεστέρησε τοῦ ζῆν ἕνα τῶν ἀρίστων πολιτῶν τῆς Ἐρμουπόλεως, τὸν Δικηγόρον και δημοτικὸν Σύμβουλον Γεώργιον Μεταξᾶν, βυθισάσα εἰς πένθος ἀπαραμύθητον τὴν πολυμελῆ αὐτοῦ οἰκογενεαίαν, και τὸν ἀξιότιμον αὐτοῦ ἀδελφὸν Ἰωάννην, ὃς τις οὐδέποτε ἔζησε χωρὶς αὐτοῦ, ἀλλὰ ἐν παραδειγματικῇ ἀδελφικῇ ὁμογαίᾳ διήγαγε μετ' αὐτοῦ τὸν μέχρι τοῦδε βίον του. Τὸ πένθος τῆς κατὰ πάντα λόγον ἀξιοτίμου ταύτης οἰκογενεαίας συνεμερίσθη ἅπασα ἡ πόλις, συνελθούσα εἰς τὴν ἐκφορὰν τοῦ μακαρίτου, ὃν ἡγάπα και ἐτίμα διὰ τὰς πολλὰς αὐτοῦ ἀρετάς. Συνώδευσε δὲ τὸν νεκρὸν αὐτοῦ μέχρι τοῦ τάφου, ὅπου ὁ συναδελφὸς αὐτοῦ Κύριος Μίνως Βοιαντσόγλου ὡς ἀπὸ παντός τοῦ Δικηγορικοῦ συλλόγου ἐξερῶνθε κατάλληλον ἐπιτάριον λόγον και ἐν βαθυτάτῃ λύπῃ ἔδωκεν αὐτῷ τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν, και ἤψατο αὐτῷ τὴν μακαρίαν ἀνάπαυσιν ἐν τῷ χορῷ τῶν δικαίων, εἰς ὃν ἐκλήθη ὡς εὐσεβῆς Χριστιανός, ἐναρετος σύζυγος, ἀγαθὸς πατήρ, και τίμιος πολίτης. Κύριος ὁ Θεὸς ἀναπαύσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν χώρα ζώντων και ἐν σκηναῖς δικαίων.

Ἐπειδὴ δυστυχῶς ἀπέβιασεν ὁ σύζυγός μου Γεώργιος Α. Μεταξᾶς δικηγόρος παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ δικαστηρίοις, προσκαλοῦνται ἅπαντες οἱ ἐμπιστευθέντες εἰς τὸν ῥηθέντα μακαρίτην τὴν υπεράσπισιν οἰασθῆποτε ὑποθέσεως τῶν νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν μου ἢ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἰδικῶν πληρεξουσίων τῶν νὰ παραλάβωσιν τὰ δικόγραφα αὐτῶν ἐντός ἐνός και ἡμίσεως μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰδοποιήσεως ἄλλως παρελθούσης τῆς προθεσμίας αὐτῆς, θεωρῶ ἑμαυτὴν ἀνεύθυνον διὰ πᾶσαν τυχόν ἑλλείψιν οἰουδῆποτε δικογράφου.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 1 Μαρτίου 1859.

Ἀντζόλα χήρα Γ. Α. Μεταξᾶ. Φυσικὸς ἐπίτροπος τῶν τέκνων τῆς.

Ἀρθ. 1. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ἡ Ναυαγιορειακὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Δήμου Μυκόνου. Διακυρήττει ὅτι,

Πλοῖον Βρίκιον ὑπὸ Σημαίαν Γαλλικὴν τόνων 108 και 26 τῶν 100 ὀνομαζόμενον Φερνάνδος διοικούμενον παρὰ τοῦ Πλοιαρχῶν Ἰωάννου Μπατίστα Δοβὰ Γάλλου, γεννηθέντος εἰς Καντὼν τῆς Γαλλίας και κατοικοῦντος εἰς Μασσαλίαν, προερχόμενον ἐκ Μασσαλίας μετ' ὀφτίον 70 Σάκους Καφέ, 220 Βαρέλιακῆν, (στίβα τοῦ πλοίου) και μίαν κάσαν αἰθρῶν, ἐναυάγησε πρὸς τὴν πρώτῃν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς νυκτὸς τῆς 9 πρὸς τὰς 10 Φεβρουαρίου ε. ε. εἰς τὴν κατὰ τὴν θέσιν τῆς Νήσου Μυκόνου Φτελιὰ (Κόρρον τοῦ Πανόμου) εἰς τὸ βόριον μέρος τῆς νήσου ταύτης μερὸς.

Τὸ μεν πλοῖον ἀνίκει ὀλόκληρον εἰς τὸν Πλοιαρχὸν ὅστις ἀγνοεῖ ἂν συγγενῆς του τις ἐν Μασσαλίᾳ ἰσφάλῃσεν τὸ ἤμισυ, διὰ ὀράγμα 7,500 εἰς ὃν κατὰ τὴν ἐκείθεν ἀναχώρησιν του ἀφῆκεν ἐντολήν, το δὲ ὀφτίον εἰς τινὰ Γάλλον ἐμπιστοῦ τῆς Μασσαλίας Κόνων και ἀδελφός.

Ὅθεν προσκαλοῦνται οἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου τούτου και τοῦ ὀφτίου ἔχοντες συμφέρον νὰ καθυποβάλλωσιν τὰς ἀπαιτήσεις των μετὰ τῶν νομίμων ἀποδείξεων ἐντός τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας καταχωρήσεως τοῦ παρόντος προγράμματος εἰς τινὰ ἐφημερίδα τῆς Πρωτευούσης πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην, πρὸ τῆς ἀποπεράτωσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς, ἢ εἰς τὸ Ἔμπροσθεν τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, πρὸς τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν τοῦ νόμου ἄλλως δὲ εἰδοποιῶνται ὅτι ἐν περιπτώσει υπερχημερίας ἐκπίπτου παντὸς δικαίωματος περιεργουμένων τῶν Ναυαγίων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

Τὸ παρὸν πρόγραμμα θέλει δημοσιεῦθῃ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ παραγρ. 6. τοῦ ἀρθροῦ 20 τοῦ περὶ Ναυγίων και θανατωμένων Νόμου και κοινοποιήθῃ ἐπίσημως πρὸς τὸν ἀρμόδιον πρόξενον εἰς ὃν τὸ πλοῖον τοῦτο ὑπάγεται.

Ἐγένετο ἐν Μυκόνῳ τῇ 10 τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1859 ἔτους.

- Ἡ Ναυαγιορειακὴ ἐπιτροπὴ Μυκόνου
- Ἀσθενούντος τοῦ Ὑπομηναρχοῦ
- Ὁ βοηθός
- (Τ. Σ.) Νικολάος Γ. Κριεζῆς.
- Ὁ Δήμαρχος
- (Τ. Σ.) Θ. Ἀγγελῆς.
- Ὁ Εἰρηνοδίκης
- (Τ. Σ.) Σόλων Ἀζιώτης
- Διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀντιγραφῆς.
- Ἐν Μυκόνῳ αὐθιγερῶν.
- Ὁ Δήμαρχος
- (Τ. Σ.) Θ. Ἀγγελῆς

(Ἔπεται δικαστικὸν Παράρτημα.) Ὁ Ἐκδότης Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ. ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.